

26. NED./GODINU 29 . 09. 2013

Kroz ovaj tjedan slavimo:

- **Ponedjeljak:** - Sv. Jeronim, crkveni naučitelj
- **Utorak:** - Sv. Terezija od Djeteta Isusa
- **Srijeda:** - Sveti Anđeli Čuvari
- **Četvrtak:** - Dionizije Areopagit, Svjetlana
- **Petak:** - **Sv. Franjo Asiški**, Franciska
- **Subota:** - Faustina Kowalska, Miodrag

M I S E S U:

Cesarica : 9 sati + Ivan, Marta, Marko, Luka
Vrban i Vlado Čačić

L. Šugarje: 11 sati

+ Joso, Milka, Grgo, Ivan i Zora Jelinić

Prizna- Sv. Ante: 12,00 s.

+ Mara i Pavao Mandekić pl. N. Mandekić

U utorak započinju
LISTOPADSKE POBOŽNOSTI u 18,30 sati.
Molitvom krunice i litanija podajmo hvalu Bogu
za dobra koja smo primili tijekom godine.

Obred preminuća Serafskoga oca Franje bit će u
četvrtak nakon svete mise.

Prvi petak u mjesecu tko želi može ostati nakon
mise u crkvi - **Pobožnost prema Presvetom
Srcu Isusovom.**

Djecu potičem da dolaze nedjeljom na svete
mise kako bi se slušanjem Božje riječi i životom
pripremili za krizmu. Znajte, krizma nije folklor
ona je sakrament kojim krizmanik ulazi u „svijet
odraslih“ u vjeri.

Izdaje: Župa sv. Karla Boromejskog, Karlobag

Župnik: fra Josip Grivić

Župni vikar.: fra Zlatko Šafarić

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:

u župnoj crkvi su:

26. NED./GODINU 29 . 09. 2013.

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)

Ponedjeljak, 23. RUJNA

19,00 sati + Tomo i Ika Tomljenović i
Marica Luketić

Utorak, 24. RUJNA

19,00 sati + Ivan i Marija Budak

Srijeda, 25. RUJNA

19,00 sati + Franica i Grga Budak i
seka Lončarić

Četvrtak 26. RUJNA

19 sati: Po nakani

Petak, 27. RUJNA

19,00 sati

Subota, 28. RUJNA

19,00 sati +

27. NED./GODINU 06 . 10. 2013

Cesarica : 9 sati + Tomo i Sabina Slivar

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)

L. Šugarje: 11 sati + Ivica, Ana, Blaženka Pavičić

Prizna- Sv. Ivan: 12,00 + Jure Mandekić pl.
sestra Anka

Župni listić

Župe sv. Karla Boromejskog te
župa Cesarica, L. Šugarje i Prizna

Kapucinski samostan

Kapucinska 1, Karlobag

tel. 053 / 694 - 039; fax. 053 / 694 - 178

29. 09. 2013.

God. III., br. 101.

MIROSLAV BULEŠIĆ

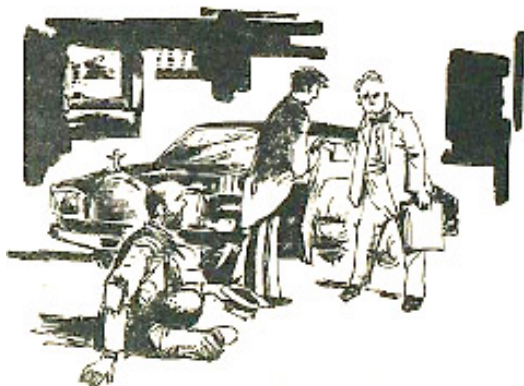
Pula – 28. 09. 2013. proglašen blaženim

Prispodoba iz evanđelja ove nedjelje govori o posljedicama Isusove radosne vijesti za društveni život. Ne želi prvotno tješiti siromašne ostvarenjem pravde na nebu, nego oštro opomenuti bogataše zbog tvrdoće njihova srca.

Prispodoba ima zapravo dva dijela. Najprije se opisuje bogatašev odnos prema Lazaru i učinak tog odnosa u vječnosti. Bogati je rasipnik najteže kažnjen, što jasno pokazuje da ovdje ne koristi nikakvo tumačenje u prenesenom smislu. Čovjek koji obiluje dobrima, a dopušta da u njegovoj blizini netko oskudijeva ili čak umire od gladi, jednostavno je asocijalan pa mu i ne može biti mjesta u najsavršenijoj zajednici otkupljenih...

Drugi se dio odnosi na petero braće. Bogataš bi ih htio opomenuti preko Lazara koji bi radi toga morao ustati od mrtvih. No, to ne bi ništa koristilo — glasi odgovor. Jer sve je rečeno u Zakonu i prorocima. Tko se toga ne drži tome ne bi pomoglo ni da netko ustane iz groba, kao što okorjelim Židovima nije pomoglo Isusovo uskrsnuće...

Mi smo zapravo to petero braće. Znamo što nam je činiti. Evanđelje i nauka Crkve dovoljno su jasni. A ipak, da li dovoljno poduzimamo za pomoć milijunima gladnih Lazara ovoga svijeta? — Isus nam svojom prispodobom jasno daje do znanja da jednom može biti prekasno.

Sveti Franjo

O sv. Franji napisane su mnoge knjige, a jedna od zanimljivijih je »Novi cvjetići sv. Franje« koju je prevela izdavačka kuća »Teovizija« 1995. godine. Navodim jedan od cvjetića koji je naveden u toj knjizi. »Susreo sam fratra koji je čuo svetog Franju kako propovijeda u Bologni, a i drugi koji su tamo bili, također su prenijeli tu priču. Kada je svetac ulazio u grad, s namjerom da ode u kuću gdje su živjela njegova braća, čuo je da oni vode vrlo slantan i mekušast život, ne držeći se onoga što je propisivalo pravilo. Umjesto da ode njima, otišao je dominikancima koji su ga lijepo primili. No kad je dominikanac, kojega je dičila velika svetost i iznimna inteligencija, čuo zašto sveti Franjo neće svojoj braći, bilo mu je žao frataru i tražio je način kako uvjeriti svetog Franju da im oprostí njihove greške. Sveti Franjo mu reče kako uopće neće biti od njega ljubazno ako prihvaćajući gostoprimitstvo ljudi koji ne žive kako valja njima oprostí grijeh koji su učinili protiv svetoga siromaštva koje su obećali održavati. Kada je dominikanac to čuo i vidio da nije uspio u svojoj namjeri, reče svetom Franji: 'Zbog drugih frataru, čija bi čast zbog vašeg odbijanja da tamo odete mogla biti ugrožena, predlažem vam da odete u kuću gdje žive ta braća. Moći ćete ih ukoriti i nametnuti svoj autoritet. Ako vi i nakon toga budete osjećali da ne možete boraviti pod istim krovom, vratit ćemo se amo. Na taj način sačuvat će se dobro ime te braće, a oni će moći popraviti to svoje loše ponašanje.' Tada se sveti Franjo složi s onim što je predložio dominikanac. Kada su došli zabludjelim fratrima i uvidjeli da su oni spremni prihvatiti svaku kaznu za ono što su učinili, sveti im je Franjo oprostio.« Malo je o kojem svecu pisano kao o sv. Franji koji je bio blizak ljudima, ali i životinjama, kao i suncu i mjesecu.

Bog nam je s razlogom dao dva uha, a jedna usta

Čovjek koji znade slušati, osluškivati i naposljetku čuti, predmet je poštovanja i u duhovnome smislu - sjetimo se samo priče o Abrahamu koji je godinama samo osluškivao i molio ne bi li dobio milost da čuje, spozna i prihvati ono što mu je rečeno.

Uzmimo za primjer i Blaženu Djevicu Mariju koja je na isti način uz otvoreno srce čula i svoj život posvetila onome što joj je povjereno. Brojni sveci i proroci koje nam donosi Sveto pismo, ali i mnogi vjernici općenito - zadužili su nas svojim životima samo zato jer su znali slušati i čuti. Trebali bismo si iskreno postaviti pitanje kako bismo mi postupili da smo se našli u njihovim ulogama.

Upravo na njihovim primjerima trebali bismo oformiti i vlastite živote kako bismo u svojim srcima osjetili da i mi možemo »čuti« te biti tu za druge - umjesto da su drugi tu uvijek za nas. Recept za postizanje toga cilja je zapravo jednostavan - ponekad je potrebno zanemariti sebe i svoje potrebe da bi tako sebe istinski pronašli, jer kada ušutkamo vlastite brige te otvorimo srce prema drugima, i drugi će isto učiniti za nas.

U tome se nalazi ljepota Isusovih riječi o ljubavi prema bližnjemu. Uostalom, možda nam je Bog s razlogom dao dva uha a samo jedna usta - kako bismo više slušali i čuli a manje govorili, kako bismo dvostruko više bili posvećeni drugima nego samima sebi.

